

บทเรียนอิสเตอร์

บทที่ 6 เรื่อง “พระเยซูถูกพิพากษา”

ข้อพระคัมภีร์ : มาระโก 15:21-47

ข้อท่องจำ : “ส่วนนายร้อยที่ยืนอยู่ตรงพระพักตร์พระองค์...เห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างไร จึงกล่าวว่า ท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ” (มาระโก 15:39)

เพลง น่าจะสรรเสริญพระนามพระเจ้า

บททวนบทเรียน บทเรียนที่แล้วพระเยซูทรงขึ้นไปอธิษฐานบนภูเขาที่เรียกว่า เกทเสมนี เพราะพระองค์รู้ว่าใกล้ถึงเวลาที่พระองค์จะต้องถูกจับ และเมื่ออธิษฐานเสร็จพระองค์ก็ถูกจับไปได้ส่วนเพื่อจะหาความผิดให้พระองค์ บทเรียนวันนี้พระองค์ทรงกระทำสิ่งหนึ่งที่สำคัญมากเพื่อเราทุกคน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน : มองผ่านพระโลหิต (นำกระดาษแก้วสีแดงมาทำเป็นแว่นตาให้ได้มองดูกระดาษขาว (หรือจอภาพ) ที่มีคำว่าความบาปสีแดงอยู่ คำว่าความบาปก็จะหายไป)

ครูเล่าเรื่องจาก (มาระโก 15:21-47) ตามความเหมาะสมของเด็กแต่ละชั้น เด็กโตครูสามารถเลือกข้อพระคัมภีร์ให้เด็กอ่านเองได้

เมื่อพระเยซูถูกคุมตัวมาจากเกทเสมนี ตอนแรกถูกไล่ส่วนต่อหน้าสภาชาวยิว ซึ่งเปิดประชุมตอนรุ่งเช้าที่บ้านคายาฟาส จากที่นั่นพระองค์ถูกพาไปหาปีลาต ผู้ว่าการชาวโรมันก่อน แล้วก็ไปหาเฮโรดผู้ครองแคว้นกาลิลี ซึ่งมาเยือนกรุงเยรูซาเล็มพอดี จากที่นั่นพระองค์ก็ถูกส่งกลับมายังปีลาตอีก ปีลาตถูกบีบบังคับให้ตัดสินประหารชีวิตพระเยซู

การตรึงกางเขนเป็นวิธีประหารชีวิตซึ่งถือว่าน่ากลัวและน่าอายมาก อาชญากรถูกบังคับให้แบกกางเขนของตนไปตามเส้นทางที่ไกลที่สุดสู่แดนประหาร เพื่อให้ประชาชนดูเป็นเยี่ยงอย่าง การตรึงกางเขนมีหลายวิธี บางคนถูกมัดติดกับกางเขนสำหรับพระเยซูถูกตอกตะปูตรึง จะด้วยวิธีใดก็ตาม ผู้ถูกตรึงกางเขนจะตายเพราะหายใจไม่ออก เนื่องจากหมดแรงและน้ำหนักตัวจะถ่วงทำให้หายใจยากขึ้นทุกที

สำหรับนายร้อย การตรึงผู้ร้ายเป็นอาชีพของเขา เขาตรึงผู้ที่ชั่วที่สุดหลายร้อยคนแล้ว ทำไมครั้งนี้ เขาเห็นคนที่ชื่อว่า เยชูแตกต่างจากผู้ร้ายหรือใครคนอื่น ๆ อย่างไม่เหมือนใคร เกิดขึ้นในเวลานั้น (มัทธิว 27:45-54)

ในการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์มีการอัศจรรย์เกิดขึ้นหลายอย่างเช่น

** ความมืดทั่วแผ่นดินตั้งแต่เที่ยงวันจนถึง บ่ายสามโมง เราไม่รู้ว่าความมืดนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรแต่ก็เห็นได้ชัดว่า พระเจ้าทรงทำให้เกิดขึ้น ธรรมชาติเป็นพยานถึงความสำคัญของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ความมืดตอนบ่ายวันศุกร์นั้นเป็นความมืดทั้งกายภาพและจิตวิญญาณ

** มีแผ่นดินไหว และผ่านไประวิหารขาดออก เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ ม่านที่กั้นพระวิหารซึ่งปุโรหิตเท่านั้นจะเข้าไปได้ ขาดออกเป็นสองส่วน เป็นสัญลักษณ์ว่าสิ่งที่วางกั้นระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์นั้นถูกขจัดออกไปแล้ว บัดนี้ทุกคนสามารถเข้าพบพระเจ้าได้เพราะพระคริสต์ทรงเป็นเครื่องบูชาสำหรับความบาปของเรา (ฮบ.9: 1-14, 10: 19-22)

ดังนั้นการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์จึงไม่อาจผ่านไปโดยไม่มีใครสังเกตเห็น ทุกคนรู้ว่าบางสิ่งที่สำคัญได้เกิดขึ้นแล้ว โดยเฉพาะกับนายร้อยและทหารที่เฝ้าอยู่นั้น จึงได้พูดออกมาว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

พระเจ้าและมนุษย์มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนกระทั่งความบาปได้เข้ามาในโลก ความบาปทำให้เกิดช่องว่างใหญ่ระหว่างความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า ความบาปทำให้เกิดช่องว่างใหญ่ระหว่างความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า พระเยซูทรงรู้ว่าแม้พระองค์ไม่มีความบาปใดๆ แต่ความบาปทั้งหมดของโลกนี้จะถูกเทลงบนพระองค์และพระองค์จะถูกแยกออกจากพระบิดา พระคัมภีร์กล่าวว่า “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม3:28)

ดังนั้นการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบนไม้กางเขนเป็นการรับโทษแทนทุกคน ความพยายามของมนุษย์ที่จะกลับไปมีความสัมพันธ์อันดีกับพระเจ้าโดยการทำความดีนั้นไม่เพียงพอ เราจะกลับคืนดีกับพระเจ้าได้อีกครั้งโดยการเชื่อว่าพระเยซูเป็นสะพานข้ามช่องว่างระหว่างเรากับพระเจ้าที่เกิดขึ้นจากบาป คนที่เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระบุตรที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อไถ่บาปก็จะได้รับการยกโทษบาป ได้รับชีวิตนิรันดร์ และมีสันติสุขในชีวิต

กิจกรรมท้ายบท

เพลง : น่าจะสรรเสริญพระนามพระเจ้า

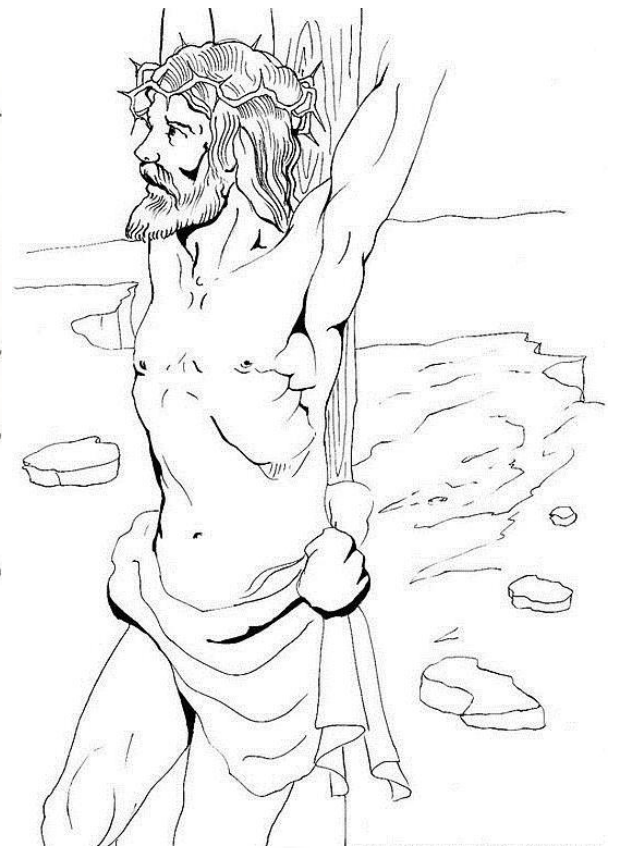
G (c) (G)
น่าจะสรรเสริญพระนามพระเจ้า (2)

G c G
พระคุณความรอดอันยิ่งใหญ่ พระคริสต์ตายเพื่อฉัน

D7 G
สรรเสริญพระเจ้า

D7 (D7 G) (Em Am)
สรรเสริญพระเจ้า ฮาเลลูยา (3)

D7 G
สรรเสริญพระเจ้า

SIN

God

JESUS